

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/13/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216204495
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4216204495.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: Milan Méri, s miestom podnikania Štúrovo, Kozmonautov 80, IČO: 37 611 534, zastúpený: JUDr. Jaroslav Paták, advokát so sídlom Štúrovo, F. Rákócziho 60, proti žalovaným: 1. Q. A., 2. C. A., nar. XX.X.XXXX, obaja žalovaní bytom K., I. XX, a obaja žalovaní zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, o zaplatenie 1.687,06 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 6. októbra 2020, č. k. 13C/135/2016-394, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. potvrďuje.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Komárno (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 6. októbra 2020, č. k. 13C/135/2016-394 rozhodol tak, že: Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.687,06 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu voči žalovanej v 2. rade zamieta. Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 100 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej v 2. rade 100 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

2. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, 2, § 631 a § 451 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobou doručenou súdu 4.4.2016, v znení spresnenia označenia žalovanej 2/ z 12.1.2018, si žalobca voči obom žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.687,06 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že žalovaný 1/ ho v júni 2015 telefonicky kontaktoval s otázkou, či sa ako podnikateľ zaoberá lepením drevených parkiet. Následne sa dohodli na obhliadke miesta výkonu prác, pri ktorej bola prítomná aj žalovaná 2/. Žalobca navrhol cenu práce 8 eur/m² plus úhrada za ním dodaný materiál. Začiatkom mesiaca júl 2015 žalovaný 1/ ho kontaktoval s tým, že si u neho objednáva lepenie parkiet s termínom dokončenia koncom mesiaca júl 2015 z dôvodu, že žalovaní boli nútení sa vysťahovať z bytu, ktorí mali v nájme. Žalovaná 2/ sa SMS

správou z 9.7.2015 informovala o čase nástupu na výkon prác. Žalobca, ktorý k výkonu prác objednal lepidlo a čistiace utierky, dňa 13.7.2015 nastúpil k výkonu so spolupracovníkom G. M.. Žalobca sa pred začiatkom výkonu prác potreboval uistiť, či podklad, na ktorý má lepiť parkety je dostatočne suchý tak, ako to tvrdili žalovaní pri obhliadke. Žalobca však zistil, že z dôvodu zvýšenej vlhkosti podklad nie je vhodný na lepenie. Upozornil na to oboch žalovaných s tým, že je to možné vyriešiť polyuretánovým náterom PU280. Na otázku žalovanej 2/ aké problémy prichádzajú do úvahy v prípade lepenia parkiet bez aplikácie náteru, žalobca odpovedal, že môže dôjsť k napučaniu parkiet a ich zdutiu. Žalovaná 2/ na odpoveď žalobcu reagovala tým, že to nevedí, že parkety sa zošlapú. Žalobca preto žalovaným oznámil, že pokiaľ sa nepoužije navrhnutá tekutá hydroizolácia, parkety lepiť nebude. Až na základe uvedeného žalovaní súhlasili s navrhnutým postupom. Dňa 13.7.2015 žalobca od žalovaných obdržal zálohu 1.600 eur a ešte v ten deň priniesol 1 balenie polyuretánového náteru, ktoré mal skladom (11 kg), a so spolupracovníkom napenetroval dve izby na poschodí, bez nároku na odmenu za vykonanú penetráciu. V ten istý deň začali aj s lepením parkiet v uvedených izbách. Žalobca súčasne doobjednal ďalšie 4 balenia (44 kg) materiálu, ktoré žalovanému 1/ dodal 14.7.2015 s tým, že zvyšné priestory natrie žalovaný 1/ sám v dňoch 14.7.2015 a 15.7.2015, aby za penetračné práce nemusel platiť, keďže tieto neboli zahrnuté v dohodnutej cene práce. Spolu žalobca dodal 5 kusov (55 kg) hydroizolácie PU280. Počas lepenia parkiet žalobca so svojim spolupracovníkom zistili, že parkety dodané žalovanými sú v rôznych dĺžkach a šírkach. Rozdiel v šírke bol až do 5 mm, niektoré parkety boli zrezané do kónusu a rozdiel na začiatku a konci parkety bol aj do 5 mm. Počas lepenia 3 radov boli parkety vytriedené lebo sa nedali uložiť bez viditeľných medzier. Žalovaný 1/ bol žalobcom, za prítomnosti jeho spolupracovníka G. M., upozornený na nedostatky parkiet s tým, že tieto sa nedajú položiť bez medzier (žalovaný 1/ to priznal vo svojom liste z 22.2.2016). Žalovaný 1/ sa vyjadril tak, že ďalšie parkety kupovať nebude, a že pre krátkosť času to musí byť nejako položené. Žalobca z obavy, že nebude mať dostatok parkiet tieto nemohol príliš preberať a snažil sa so svojim spolupracovníkom rozdiel v šírkach jednotlivých parkiet rovnomerne rozdeliť do strán, aby sa medzery opticky zmenšili. Žalovaný 1/ odmietol nekvalitné parkety reklamovať u predajcu, keďže si ich pred tromi rokmi doniesol z Kanady a už nemal možnosť ich reklamovať. Žalobca so spolupracovníkmi - M., Y. - pokračoval v lepení parkiet dňa 16.7.2015, pričom žalovaný 1/ bol opätovne upozornený na nekvalitu parkiet, avšak naďalej trval na dokončení podlahy. Dňa 21.7.2015 žalobca s G. M. montovali u žalovaných obvodové lišty dodané žalobcom, avšak práce nebolo možné dokončiť z dôvodu, že žalovaní nemali osadené rámy dverí. Z uvedeného dôvodu sa žalobca dohodol so žalovanými, že mu tieto do týždňa zavolajú, keď budú rámy osadené, aby mohol dokončiť olištovanie. Žalovaní sa neohlásili, a tak žalobca telefonicky začiatkom augusta kontaktoval žalovanú 2/ s otázkou, kedy bude možné práce dokončiť, aby mohlo dôjsť k finančnému vyrovnaniu. Žalovaná 2/ odpovedala s tým, že sa sťahovali, že dom je hore nohami a že žalobcovi zavolajú. Žalovanej 2/ bol na jej dotaz oznámený aj zostatok, ktorý majú žalovaní doplatiť. Dňa 1.9.2015 zaslal žalobca žalovanej 2/ SMS, v ktorej žiadal o termín možného ukončenia prác a finančného vyrovnania. Žalobca sa so svojou manželkou dostavil k žalovaným a na dotaz žalobcu, kedy môže prísť dokončiť dielo, žalovaný 1/ reagoval kritikou prác žalobcu, s poukazom na medzery v parketách. Žalobca poukázal na to, že žalovaný 1/ bol upozornený na to, že parkety sa nedajú uložiť so 100 % kvalitou, avšak bol to žalovaný 1/, ktorý trval na dokončení diela aj napriek uvedeným skutočnostiam. Na záver stretnutia žalovaný 1/ skonštatoval, že má výhrady voči položeniu asi 3 parkiet na ploche 1,5 m², kde boli viditeľnejšie medzery. Žalobca navrhol žalovanému 1/, že mu predmetné parkety vymení, keďže tento uviedol, že mu ostali 2 balíky parkiet. Žalovaný 1/ na túto ponuku nereagoval a uviedol, že za vykonanú prácu nezaplatí, že si to musí premyslieť. Dňa 3.9.2015 obdržal žalobca od žalovanej 1/ SMS, v ktorej mu oznamovala, že manžel išiel vec konzultovať s právnikom. Žalobca vystavil žalovaným dňa 4.9.2015 všetky účtovné doklady a tieto im zaslal. Žalovaný 1/ reagoval až na upomienku z 15.10.2015 stanoviskom, v ktorom poprel existenciu akéhokoľvek dlhu z uvedeného právneho vzťahu. Obdobne reagoval aj vo svojom liste z 22.2.2016 na výzvu právneho zástupcu žalobcu zo 17.2.2016. Žalovaní neuhradili zostatkovú hodnotu ceny diela vo výške 1.687,06 eura.

4. Žalovaný 1/ vo svojom vyjadrení doručenom súdu 3.11.2016 uviedol, že žalobca mal pri obhliadke stavby v júni 2015 dôkladne prezrieť a zvážiť všetky okolnosti relevantné k zisteniu ceny a termínu dodávky, čo žalobca neurobil a malo to katastrofálne následky vedúce k súdnemu konaniu. Ďalej uviedol, že dohoda o vykonaní prác vznikla v deň, keď sa strany dohodli na cene, termíne a spôsobe dodávky budúcich prác koncom júna 2015, pri obhliadke, kedy boli na stavbe 3 kusy parkiet, ktoré žalobca mal možnosť preskúmať, premerať. Krabice parkiet boli uskladnené v Gbelciach a žalobcovi navrhol pri ceste späť do Štúrova, aby si ich prezrel, čo žalobca odmietol. Predmetom dohody bolo lepenie parkiet zakúpených v Kanade, dodanie lepidla žalobcom a lepenie podlahových lišt dodaných žalobcom.

Dohoda nezahŕňala iné úkony žalobcu a ani iný materiál dodaný žalobcom. Zdôraznil, že parkety sa v Kanade bežne klincujú o drevenú podlahu. Pri zriedkavom lepení sa dodržiava iný postup ako v Európe, preto žalobcovi ponúkol prezretie videa, kde sa kopú a bijú parkety gumovým kladivom, aby sa dosiahol žiadaný efekt, ale žalobca inštrukčné video vidieť nechcel. Podľa žalovaného 1/ žalobca mal nastúpiť na prácu 1.7.2015, pričom nastúpil 13.7.2015, keď vedel, že žalovaný má vypratať prenajatý byt ku koncu mesiaca júl 2015, na základe mimosúdnej dohody, po nezákonnej výpovedi nájmu prenajímateľom. Po dokončení parkiet mali prísť iné firmy osadiť zárubne dverí a zmontovať drevené schody. Konečná montáž schodov prebehla v jeden deň, stanovený mesiacmi pred lepením parkiet a mohla byť vykonaná iba po nalepení parkiet. Žalovaný 1/ poprel, že by pri obhliadke niekto niečo tvrdil, lebo nikto z nich nemal potuchy aké vlastnosti má podklad spĺňať. Podľa žalovaného 1/ sa žalobca mal v deň obhliadky uistiť, či podklad, na ktorý sa budú parkety lepiť, je dostatočne suchý, pretože tento fakt vo veľkom ovplyvňuje cenu prác zahrnutých v dohode. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že týždeň pred montážou schodov mu žalobca povedal, že napriek dohode to bude zo strany žalovaného 1/ vyžadovať viac práce a peňazí ako sa dohodli. Podľa žalovaného 1/ je to vydieranie v jeho tiesni, o ktorej žalobca vedel. Žalobca mu dal ultimátum, aby on (žalovaný 1/) naniesol hydroizoláciu a nevráti sa, pokiaľ tak neurobí. Vlastníkom domu v K. kde sa lepili parkety, je iba on a jeho žena dom nevlastní. Žalovaný 1/ poukázal aj na skutočnosť, že jeho žena sa volá C. A.. Konštatoval, že žalobca jednostranne menil dohodu o dielo. Taktiež uviedol, že koncom mesiaca júl 2015, keď žalobca prácu dokončil s tým, že po osadení dverí príde dokončiť lišty, žalobcovi zaplatil celú dohodnutú sumu v hotovosti, z ruky do ruky. O niekoľko týždňov žalobcovi oznámil, že mieni odstúpiť od zmluvy a žalovať ho za kvalitu vykonanej práce s tým, aby parkety odstránil a vymenil na vlastné náklady, čo uviedol vo svojom liste z 22.2.2016. Na to sa žalobca objavil so ženou a ponúkol sa, že vymení tie najhoršie lišty, pričom nešlo o 2-3 kusy ako to tvrdí žalobca. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že on s tým súhlasil, ale žalobca sa viac neobjavil a ani lišty nedokončil a ani výmenu parkiet nevykonal. V septembri 2015 mu žalobca poslal dve faktúry, vymáhajúc fiktívne platby. On mu všetko zaplatil v júli 2015 v hotovosti. Pri prevzatí hotovosti mu žalobca ani raz nedal žiadny príjmový doklad. Jeho manželka so žalobcom nemala žiadnu dohodu, nevie o cenách, o dohodách, nie je vlastníkom domu, majú legálne rozdelený majetok. Keď žalobcovi niečo prišlo z jej telefónu, bolo to vždy na jeho (žalovaného 1/) príkaz. On si zvykol, že jeho listy, telefóny sú vybavené niekým iným. V závere zdôraznil, že s manželkou sú kanadskí občania a požiadal o anglického tlmočníka s americkým akcentom.

5. Žalobca v replike doručenej súdu 13.4.2017 opísal priebeh obhliadky tak, že v deň jej konania, na ktorej sa aktívne zúčastnila aj žalovaná 2/, prišiel žalovaný 1/ za žalobcom autom, aby ho na miesto výkonu prác dopravil. Na dotaz žalobcu, či si má so sebou zobrať aj vlhkomer na meranie vlhkosti podkladu, toto žalovaný 1/ odmietol s tým, že betónovanie podkladu bolo realizované pred rokom a za ten čas podklad musel vyschnúť. Predmetom obhliadky bolo miesto výkonu prác a vizuálne posúdenie povrchu, jeho rovnosť, množstvo cementu, či neexistujú výškové rozdiely a podklad nie je mäkký. Bežne sa meria aj vlhkosť, ku ktorej v deň obhliadky nedošlo z uvedených dôvodov, no došlo k nej pred začatím výkonu prác. Žalobca poprel, že by mal možnosť prezrieť si parkety, a to ani 3 kusy spomínané žalobcom. Pár dní po obhliadke doniesol žalovaný 1/ do obchodu žalobcu jednu parketu v dĺžke cca 30 cm. Žalobca poprel, že by mu bola vytvorená možnosť prezrieť si parkety v W. a poprel aj žalovaným 1/ tvrdený termín nástupu na výkon práce 1.7.2015, pričom poukázal na mail žalovanej 2/ z 9.7.2015, v ktorom žiadala potvrdiť termín nástupu žalobcu na výkon prác. Žalobca uviedol, že sa o presnom dni začatia výkonu prác nedohodli. Obsahom dohody bol termín niekedy začiatkom júla 2015 s tým, že žalobca dohodnuté práce vykoná určite do konca júla 2015, kým sa budú musieť žalovaní vysťahovať z bytu, pričom montáž schodov žalovaní nespomínali. Súčasne uviedol, že tvrdenie žalovaného 1/ o vyplatení celej dlžnej sumy nie je logické, pri výhradách žalovaného 1/ k práci žalobcu. Svedok G. M. vie potvrdiť, že žalobcovi žiaden zo žalovaných žiadnu sumu nezaplatil a žalovaná 2/ sa v priebehu mesiaca august 2015 telefonicky u žalobcu informovala ohľadne zostatku dlžnej sumy. Ďalej uviedol, že z osobnej, telefonickej a mailovej komunikácie žalovanej 2/ s ním má vedomosť, že táto minimálne ovláda (aj) jazyk maďarský. Žalobca súčasne oznámil, že v mesiaci november 2016 bol jeho právny zástupca telefonicky kontaktovaný JUDr. P., ktorý je advokátskym koncipientom zamestnávateľa Advokátska kancelária Mikáči s.r.o. so sídlom v Bratislave. Menovaný sa predstavil ako právny zástupca žalovaného 1/ a navrhol vyporiadanie predmetnej veci úhradou 50 % z dlžnej sumy, lebo v opačnom prípade si uplatní voči žalobcovi náhradu škody vo výške 8.000 eur. Takýto návrh bol odmietnutý. Žalobca súčasne navrhol výsluch JUDr. P. V.. Žalovaný 1/ v duplike doručenej súdu 26.6.2017 oznámil, že namiesto výrazov žaloba, žalobca, žalovaný preferuje návrh, navrhovateľ, odporca, lebo výraz žalovaný je spojený s duševným týraním a slovným ponižovaním a za dvadsať rokov v Kanade si od dehonestácie odvykol. V ďalšom zopakoval, že jeho manželka sa volá C. A.. Zdôraznil, že predmetom konania je

vymáhanie údajného dlhu, ktorý nebol dokázaný a validovaný. Uviedol, že keď k žalobcovi prišiel svojim autom, robil mu láskavosť, aby žalobca nemusel vlastným autom ísť do K.. Bolo to v júni 2015, po telefonickom rozhovore. Prísľub začatia prác bol prvý júlový týždeň 2015, preto tá urgencia v SMS z 9.7.2015. Poprel tvrdenie žalobcu, že sa ho žalobca pýtal, čo si má so sebou doniesť na obhliadku. On žalobcovi požičal aj vodováhu, ukázal mu vzorku parkiet a ponúkol mu, že cestou späť z K. do Z. sa zastavia v W., kde si žalobca môže prezrieť kvalitu 180 m² parkiet. Na stavbe mal 3 kusy parkiet z dôvodu určenia výšky pri pokládke dlaždíc. Manželka sa počas obhliadky nezdržovala v K., lebo učila v W. a cestou späť sa pre ňu v W. zastavili. Žalobca za prítomnosti manželky (žalovanej 2/) jednoznačne odmietol obhliadku parkiet. Žalovaný 1/ taktiež uviedol, že v januári 2015 ukladali izoláciu a izolačnú reflexnú fóliu pod cement, prečo by mal žalobcu zavádzať o čase realizácie podlahy. Ďalej uviedol, že ho žalobca vydieral aplikáciou postupov, ktoré neboli zahrnuté v slovnej dohode, čo malo za následok postupné zvyšovanie ceny konečných prác. K potrebe naniesenia parozábrany uviedol, že žalobca nameral vlhkosť medzi 2,1 % - 2,2 %, pričom na betónovom podklade musí byť 2 % a menej. Z dôvodu minimálnych rozdielov žiadal, aby žalobca predložil kalibračný certifikát prístroja a denník meraní, nakoľko sa podľa žalovaného 1/ malo realizovať viacero kalibračných meraní. Pokiaľ tak žalobca nespraví, žalovaný 1/ nevidí opodstatnenosť aplikácie parozábrany. Súčasne uviedol, že žiada vrátenie ceny vyúčtovanej parozábrany Wakol PU280 v hodnote 751,74 eura a poplatok za jej naniesenie 2 eur/m², t. j. 306,92 eura, celkom 1.058,66 eura. V súvislosti s kvalitou parkiet vyslovil počudovanie, prečo žalobca pokračoval v pokládke parkiet s tvrdými nedostatkami. Zdôraznil, že v Kanade sa lepia parkety zriedkavo, len do hrúbky 2,4 mm, kým jeho parkety mali hrúbku 2,5 mm. Preto pokládka sa mala zrealizovať so zvýšenou obozretnosťou. Postupy pokládky parkiet v Kanade z priloženého videa neboli žalobcom dodržané a poukázal na priložené video a fotky zrealizovaných prác. Iný remeselník použil krabicu tých istých parkiet na realizáciu barového pultu s perfektným výsledkom, ako to vidieť na fotkách. Súčasne žalovaný 1/ žiadal o dokladovanie remeselnej pripravenosti žalobcu, G. M. a Fr. Y. výučnými listami v obore, napr. stolár a žiadal žalobcu o odškodnenie v celkovej výške 11.691,39 eura za požadovanú výmenu parkiet. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že žalobca obdržal zálohovú platbu vo výške 1.600 eur za prítomnosti jeho manželky C. A. dňa 13.7.2015, pričom nevystavil príjmový doklad. Podľa žalovaného 1/ je zálohová faktúra č. 150800002 neplatná rovnako ako faktúra č. 1510043 vystavená v ten istý deň. Podľa žalovaného 1/ tieto faktúry boli žalobcom vystavené po tom, ako mu on oznámil, že mieni odstúpiť od dohody a žalovať ho za znehodnotenie dovezených parkiet. Taktiež uviedol, že všetky dohodnuté platby, t. j. spolu dve - boli zrealizované v mesiaci júl 2015 v hotovosti, za prítomnosti jeho manželky C. A., a to diskrétno. Pán M. nič vidieť nemohol, lebo po skončení prác upratoval, nosil náradie do auta. Montáž obvodových líšt nebola dokončená lebo zárubne neboli osadené a neboli namontované ani v polkruhoch. Neboli namontované ani prahy a prechody medzi dlažbou a parketami. Keď žalobca v auguste 2015 zatelefonoval, že by prišiel práce dokončiť, manželka C. A. ho informovala, že on uvažuje o súdnom spore. Žalobca sa domáhal stretnutia, že chyby napraví. Dňa 1.9.2015 poslal SMS, kde sa prvý raz zmienil o finančnom vyrovnaní. Keď súhlasil, aby žalobca prišiel, objavil sa žalobca s manželkou, ktorá začala vykrikovať o výbornej kvalite práce jej manžela. Preto manželku žalobcu poslal za dvere. Žalobca odišiel so svojou ženou a už sa nevrátil. Prácu nedokončil a dielo neodovzdal. Prísľub montáže schodov mal na posledný júlový týždeň 2015. Žalovaný poprel, že by do obchodu žalobcu priniesli parketu. Uviedol, že do obchodu žalobcu priniesli kľúče od domu. U JUDr. V. bol na konzultácii a tento mu navrhol ponuku mimosúdneho finančného vyrovnania. Z ústretovosti a veľkodušnosti voči žalobcovi súhlasil, a tak JUDr. V. kontaktoval právneho zástupcu žalobcu, ktorý vetou - vy si viete vybrať klientov - ponížil JUDr. V. aj jeho (žalovaného 1/).

6. Žalovaný 1/ na výzvu súdu, aby spresnil svoje podanie v časti peňažného nároku voči žalobcovi v podaní doručenom súdu 9.10.2017 uviedol, že ak žalobca odstúpi od zmluvy, nemieni si uplatniť žiadny nárok a ak žalobca zotrvá na podanej žalobe, mieni si uplatniť nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.058,66 eura a vo výške 11.691,39 eura a podať žalobu z dôvodu ohovárania, hanobenia a šírenia falošných informácií. Vzhľadom na obsah podania žalobcu a najmä tam použitý podmieňovací spôsob ..ak.. mieni si ..., súd podania žalobcu nepovažuje za vzájomnú žalobu žalovaného 1/.

7. Súd prvej inštancie v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nebolo sporné uzavretie zmluvy o nalepení a olištovaní parkiet a dodatočne o použití parozábrany. Sporná je pasívna legitimácia žalovanej 2/ ako aj realizovanie dvoch úhrad žalovaným 1/ po 1.600 eur, v úhrnnej výške 3.200 eur. Súčasne uviedol, že nárok voči žalovanej 2/ sa mu javí byť nedôvodný a nárok voči žalovanému 1/ čiastočne dôvodný, do času preukázania výšky a počtu úhrad žalovaným. Súčasne uviedol, že vo veci vykoná dokazovanie navrhnutými výsluchmi žalovanej 2/, svedka M., Y., prípadne aj manželky

žalobcu. K návrhu žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania na cenu prác súd žalobcovi oznámil, že cena prác medzi stranami nie je sporná a súčasne mu oznámil, že súd ani nekoná o nárokoch zo zodpovednostného vzťahu.

8. Právny zástupca žalobcu poukázal na rozpory žalovaného 1/ ohľadne tvrdenej druhej úhrady, keď vo vyjadrení k jeho výzve zo 17.2.2016 žalovaný 1/ uviedol: dohodnutá suma bola koncom júla v plnej výške zaplatená. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný 1/ uviedol: po osadení dverí žalobcovi zaplatil celú dohodnutú sumu. V treťom vyjadrení uviedol, že všetky dohodnuté platby - dve - boli zrealizované v júli 2015 za prítomnosti manželky.

9. Prvoinštančný súd konštatoval, že v poradí prvým rozsudkom z 27.9.2018 súd žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.687,06 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku. Súčasne žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 100 % náhradu trov konania. Krajský súd v Nitre odvolaním žalovaných 1/, 2/ napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením č. k. 5Co/64/2019-347 z 20.5.2020. Prvoinštančný súd uviedol v napadnutom rozsudku časť obsahu uznesenia odvolacieho súdu.

10. Súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný 1/ na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 okrem iného uviedol, že predmetom dohody bola pokládka parkiet s olištovaním. Predmetom dohody bola aj úhrada ceny lepidla parkiet. Ale iba tieto úkony a materiál boli predmetom dohody. Na základe fa č. 1510043 to za celoplošné lepenie parkiet s lepidlom predstavuje sumu 2.046,99 eura. Rozdiel medzi dohodnutou sumou a vyfakturovanou sumou je 1.240,07 eur. Zvyšok bol vyúčtovaný za obvodové lišty a lepidlo na lišty, čo podľa dohody bola zahrnuté do lepenia parkiet. Taktiež bolo účtované za čistiace utierky, čo nebolo predmetom zmluvy. Taktiež bolo účtovanie za parozábranu. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že zvyšovanie cien v takomto rozsahu počas výkonu prác považuje za vydieranie, keď žalobca vedel, že byť musí vypratáť do konca júla 2015 a následne realizovať terminovanú realizáciu schodov. Žalovaný ďalej uviedol, že profesionáli používajú profesionálne nástroje a prístroje. Aby tieto prístroje udržali požadovanú mieru meraní sú z času na čas kalibrované. K tejto príležitosti sa vydáva certifikát, ktorý dokazuje maximálny rozsah nepresností, ktoré sú pri meraní dovolené. Bolo by žiaduce, aby žalobca kalibračným certifikátom prístroja dokladoval finančnú nutnosť parozábrany a denníkom meraní hodnoty dosiahnutej pri meraní. Z dôvodu prehľadnosti by profesionál doložil denník prác a pri prevzatí platieb v hotovosti by vystavil príjmový pokladničný doklad, nutnosť ktorého vyplýva zo zákona. V opačnom prípade podnikateľ, ktorý takto nekoná, sa chystá na daňový únik a únik z odvodov na DPH. Podľa žalobcu, on nemusí dávať príjmový doklad ak vystaví zálohovú faktúru. Žalovaný taktiež uviedol, že práca nie je dokončená, práca nie je predaná, protokol o vadách nebol spísaný, aké úroky a príslušenstvo si žalobca nárokuje. On ako laik bol schopný nájsť ohybné lišty, ktoré sa do oblúkov jednoducho montujú, pričom žalobca tvrdil, že oblúky sa nedali dokončiť, pretože on nie je stolár. Predmetom dohody bolo olištovanie.

11. Žalobca k tvrdeniam žalovaného 1/ uviedol, že bol to on, ktorý žalovaného 1/ navštívil po mesiaci s tým, aby si dohodli termín dokončenia. Žalovaný 1/ mu ukazoval medzery a jednoznačne povedal, že nezaplatí. Nedalo sa s ním normálne dohodnúť. Žalovaný 1/ dal jednoznačne najavo, že nezaplatí, preto už nešiel dokončiť tie kúsky pri dverách. Vyhrážal sa mu súdom s tým, že pôjde na hotel a dá mu všetko k úhrade. Metre štvorcové meral metrom, ktorý nepotrebuje žiaden certifikát a tento ani nikto nedáva. V súčasnosti už má laserový zameriavač. Žalovaný 1/ nespochybňuje množstvo m², ktoré nameral. Žalobca sa opýtal, že keď niekto nie je spokojný s pokládkou parkiet kvôli medzerám, či si dá tieto ešte olištovať? Podľa neho nie, pošle zhotoviteľa preč, no žalovaný 1/ trval na pokládke jeho parkiet a dal to celé aj olištovať. A po mesiaci povie, že to nezaplatí. On nie je človek, ktorý by chcel druhého oklamať. Preto má toľko práce, lebo nie je taký.

12. Právny zástupca žalobcu uviedol, že prednes žalovaného 1/ je jednoznačným výsledkom rozhodnutia odvolacieho súdu v súvislosti s jeho konštatovaním o spotrebiteľských zmluvách a jednoznačne sa vo svojej výpovedi snaží tieto ustanovenia zneužiť vo svoj prospech tvrdeniami, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou a uvádzaním tvrdení, ktoré doteraz v konaní neuplatnil a skutočností, ktoré doteraz žiadnym spôsobom nespochybnil, ani nenamietal. Uvedené sa týka tvrdení o tzv. nedohode, o úhrade žalobcom použitého materiálu, ďalej tvrdení, resp. spochybnením realizovaných meraní.

Poukázal na konštatovanie odvolacieho súdu, ktorý okrem iného považuje dohodnutú cenu za nespornú, pozostávajúcu z dohody strán o cene 8 eur za m² práce + k tomu materiál dodaný žalobcom. Z tohto titulu možno tvrdenia žalovaného 1/ pokladať za právne irelevantné. V súvislosti s cenou poukázal na skutočnosť, že vo vyjadrení žalovaného 1/ zo dňa 22.2.2016 sa okrem iného uvádza: „celých 150 m² bolo prilepených (nahádzaných) na podlahu.“ V druhom vyjadrení žalovaného 1/ zo dňa 20.6.2017 sa okrem iného uvádza plocha 153,46 m². Uvedené uvádzal žalovaný 1/ v súvislosti s jeho výpočtom tzv. náhrady škody. Z daného ako aj zo skutočností, že žalovaný počas celého konania nikdy nenamietal rozsah vykonaných prác špecifikovaných okrem iného aj vo faktúre žalobcu, má žalobca jednoznačne preukázané, že ním vykonaný rozsah prác je nesporný. V súvislosti so žalovaným 1/ tvrdenou druhou platbou opätovne poukázal na zásadné rozpory v tom, že žalovaní tvrdili, že tzv. druhá platba mala byť realizovaná vo vzťahu k žalobcovi 22.7.2015, pričom samotný právny zástupca žalovaných vo svojej záverečnej reči tvrdil, že táto platba bola realizovaná 20.7.2015, čím jednoznačne reagoval na značný rozpor, čo sa týka času výberu peňazí a dátumu spracovania tohto výberu. Čo sa týka spochybnenia pasívnej legitímácie žalovanej 2/, právny zástupca žalobcu poukázal na zásadnú skutočnosť: v zmysle ustanovenia § 143 OZ je zrejmé, že kúpnu zmluvou predmetný dom, na ktorom sa vykonávali práce v zmysle zmluvy o dielo, nadobudol žalovaný 1/. V zmysle citovaného ustanovenia OZ je jednoznačne zrejmé, že predmetný dom je v BSM žalovaných 1/, 2/, čím možno charakterizovať tento dom ako ich spoločnú vec. V tej súvislosti možno povedať, že bez ohľadu na to, či sa na danom dome vybavovala bežná alebo ostatná, teda nie bežná vec, sú obidvaja manželia voči tretím osobám oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. Právny úkon týkajúci sa spoločných vecí je taký úkon, ktorý sa týka obsahu vlastníckeho práva ku konkrétnej veci patriacej do BSM. Obsah vlastníckeho práva je definovaný v ustanovení § 123 OZ. Na základe uvedeného žalobca má za to, že žalovaná 2/ je v danom konaní pasívne legitimovaná.

13. Žalovaný 1/ poprel, že by žalobcovi povedal, že nezaplatí. Služby advokáta - pána V. - vyhľadal až potom, keď sa mu vyhrážali súdom. Dôvodom bola kvalita vykonaných prác žalobcom a ich nedokončenie. So žalobcom sa dohodli, že dokončí prácu, odstráni vady vtedy, keď ho ten navštívil so svojou manželkou. Na presnom dátume sa nedohodli a potom sa žalobca neozval, začal sa mu vyhrážať a poslal faktúry. Uviedol, že nikdy nepopieral, že žalobca doniesol parozábranu a všetka, ktorú doniesol, bola použitá na dom, bola nanosená v dvoch vrstvách. Žalovaný 1/ potvrdil, že žalobca lišty doniesol, k ich počtu sa nevedel vyjadriť. Uviedol, že žalobca doniesol lišty a niektoré nenalepil. Majú 7 dverí a po nasadení zárubní bolo potrebné chýbajúce kusy narezať a nalepiť. Predmetom zmluvy bolo lepenie parkiet s olištovaním, žalobca priniesol lišty. Žalovaný 1/ taktiež uviedol, že on zvlášť lišty a lepidlo na lišty platiť nechce, lebo je to v cene pokládky parkiet. Predmetom dohody so žalobcom neboli ani čistiace utierky. Žalovaný 1/ zopakoval, že nesúhlasil s tým, aby žalobca oblúky olištoval tak, že lišty nareže na kúsky a prilepí. Žalobca ako profesionál mal nájsť riešenie. Oblúky nemá ani dnes olištované. Lišty si on sám narezal a nalepil, avšak sa mu to nepáčilo a dal to dole. Uviedol, že lišty si kúpil sám, avšak doklad o tom súdu nepredložil. Žalovaný taktiež uviedol, že nespochybňuje, že žalobca nalepil parkety na ploche 153,64 m². Uviedol, že spochybňuje kvalitu vykonanej práce, avšak v súvislosti s tým si neuplatnil nárok na súde. Na otázku súdu, prečo nanášal parozábranu na betón, pokiaľ nesúhlasil s jej nanosením a pritom žalobcovi vytyka, že neodišiel, resp. neodstúpil od zmluvy, žalovaný 1/ uviedol, že ako spotrebiteľ bol v pozícii neznalosti tejto problematiky lepenia parkiet. Potvrdil, že žalobca ho upozornil na riziká nanesenia parozábrany, ak je vlhkosť taká ako on deklaroval. Uviedol, že on zaplatil dvakrát 1.600 eur. Druhých 1.600 eur zaplatil, keď si žalobca pýtal peniaze, aby mohol pokračovať v práci. Žalobca mu povedal niekoľko dní pred balením vecí povedal, že bude chcieť ešte ďalších 1.600 eur. Žalovaný 1/ nevedel uviesť presný deň a ani spôsob, ako mu to mal žalobca oznámiť. Uviedol, že po obdržaní faktúr žalobcu sa voči nim bránil, pričom poukázal na svoje podania tvoriace obsah súdneho spisu.

14. Žalobca uviedol, že ohýbatelné plastové lišty sa začali vyrábať asi pred 3 rokmi a v čase, keď vykonával predmetné práce takéto lišty na trhu ešte neboli.

15. Právny zástupca žalovaných 1/, 2/ v záverečnej reči uviedol, že bolo preukázané, že doteraz nedošlo k ukončeniu diela a že v zmluve chýba esenciálna náležitosť, a to vykonanie diela na vlastné nebezpečie. Žalovaní zaplatili dvakrát zálohu po 1.600 eur. K navýšeniu došlo v priebehu vykonávania prác, pričom na toto navýšenie mal žalobca upozorniť žalovaného v zmysle § 636 OZ písomne. Voči žalovanej 2/ navrhol žalobu zamietnuť.

16. Súd prvej inštancie opäť vykonal dokazovanie aj oboznámením obsahu súdneho spisu a vzhľadom na to, že žalobca je podnikateľ, ktorý má v predmete podnikania aj kladenie podlahovín, súd daný spor posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ako aj podľa § 631 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.4.2004 a podľa § 451 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.3.2007.

17. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval prvoinštančný súd za preukázané, že žalovaný 1/ uzavrel koncom júna 2015 so žalobcom v zmysle § 631 a nasl. OZ ústnu zmluvu o dielo, ktorej predmetom malo byť nalepenie parkiet žalovaného 1/ spolu s lištami zabezpečenými žalobcom v stavbe domu, ktorý je v súčasnosti vedený na LV č. XXX pre k.ú. K. vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1/ ako rodinný dom so súpisným číslom XX, na parcele č. 46/2, a to na základe zápisu z roku 2016, kedy bolo určené súpisné číslo a zapísané aj kolaudačné rozhodnutie. Dielo malo byť žalobcom vykonané do konca júla 2015, za cenu práce 8 eur/m² spolu s hodnotou žalobcom dodaného materiálu. Súd prvej inštancie uvedenú zmluvu považoval za platný právny úkon, z ktorého je zrejмый záväzok žalobcu nalepiť parkety spolu s lištami na svoje nebezpečenstvo, keď zo zákonnej dikcie ustanovení § 631 OZ a § 644 OZ je možné vyvodiť záver, že vlastníkom zhotovovanej veci je objednávateľ. Nevydanie písomného potvrdenia zhotoviteľom o prijatí objednávky nemá za následok neplatnosť zmluvy o dielo.

18. Pri nástupe žalobcu na práce v pondelok dňa 13.7.2015, z dôvodu namerania zvýšenej vlhkosti betónového podkladu, žalobca odmietol začať s výkonom prác. Obom žalovaným však žalobca navrhol riešenie, a to aplikáciu hydroizolácie polyuretánovým náterom, pričom vysvetlil nebezpečenstvo zvlhnutia parkiet pri ich uložení na vlhký podklad. Po tom ako žalobca odmietol lepiť parkety na betón neošetrený hydroizoláciou, obaja žalovaní súhlasili s riešením navrhnutým žalobcom, a tak žalobca absolvoval cestu do svojho sídla v Štúrove, odkiaľ priniesol zo svojich skladových zásob späť do miesta vykonávania diela v K. 1 balenie (11 kg) hydroizolácie. Uvedenú hydroizoláciu aj so svojim kolegom žalobca použil na natretie podlahy v 2 izbách na poschodí (bez nároku na odmenu za túto prácu) a po uschnutí náteru žalobca so svojim kolegom aplikovali na podlahu lepidlo, na ktoré ukladali parkety zabezpečené žalovanými. Po zistení tvarovej nerovnosti parkiet zabezpečených žalovanými, žalobca na to upozornil žalovaného 1/, ktorého aj informoval o nebezpečenstve vzniku väčších medzier medzi parketami. Žalovaný 1/ napriek tomu trval na pokračovaní v prácach žalobcu, keďže do konca júla 2015 sa musel s rodinou vysťahovať z dovtedajšieho bývania. Žalobca dňa 13.7.2015 obdržal v hotovosti od žalovaného 1/ zálohu vo výške 1.600 eur. Po ukončení prác z toho dňa v dome v K. a návrate do Štúrova, žalobca vycestoval do Nových Zámok, kde dňa 13.7.2015 zakúpil 44 kg polyuretánového prednáteru PU 280, ako to vyplýva z faktúry na čl. 18 spisu, ale aj evidencie používania motorového vozidla na čl. 173. Takto zakúpený tovar odviezol dňa 14.7.2015 na stavbu v K. s tým, že aplikácia uvedenej hydroizolácie na podlahu nie je zahrnutá v dohodnutej cene prác diela (8 eur/m²), a preto si jej aplikáciu mali zabezpečiť sami žalovaní v dňoch 14.7. 2015 a 15.7.2015 s tým, že žalobca bude pokračovať v lepení parkiet 16.7.2015. Žalovaní nepopreli, že uvedený náter dodaný žalobcom použili a žalovaný 1/ ním natrel podlahy domu v K. počas nasledujúceho víkendu (18.7.2015 a 19.7.2015). Preto žalobca v dňoch 20.7.2015 (pondelok) a 21.7.2015 (utorok) opäť vycestoval na stavbu domu v K., ako to vyplýva z evidencie používania motorového vozidla, kde dokončil lepenie parkiet a dňa 21.7.2015 dokončil predčasne aj lepenie ním zakúpených líšt, ktorých lepenie nebolo možné dokončiť z dôvodu, že absentovali zárubne na dverných otvoroch a žalovaný 1/ nesúhlasil s nalepením líšt v oblúkových častiach domu po častiach. Dohoda žalobcu so žalovaným 1/ preto znela tak, že žalovaný po namontovaní zárubní dvier, ktoré mali byť v dome montované nasledujúci týždeň (po 21.7.2015), zatelefonoval žalobcovi, a ten dokončí lepenie líšt.

19. Z dôvodu, že sa žalovaní neozvali, teda žalobcovi neposkytli súčinnosť, žalobca v auguste 2015 zatelefonoval na číslo, z ktorého mu 9.7.2015 žalovaní zaslali SMS za účelom zistenia termínu nástupu žalobcu na výkon prác. Pri tomto telefonáte žalovaná 1/ oznámila žalobcovi, že sa sťahujú do domu a nebolo by vhodné pokračovať vo vyhotovení diela, že sa ozvú. Keďže žalovaní sa neozývali, žalobca 1.9.2015 zaslal na jemu známe telefónne číslo žalovaných SMS, ktorou zisťoval, kedy môže dokončiť lepenie líšt, lebo by chcel urobiť vyúčtovanie. Z dôvodu, že žalovaní nereagovali, žalobca s manželkou 2.9.2015 vycestovali do K., kde žalovaný 1/ žalobcovi oznámil, že nie je spokojný s kvalitou prác, a preto nezaplatí. Žalobca vystavil pre žalovaného 1/ zálohovú faktúru č. 150800002 z 4.9.2015 na sumu 1.600 eur a toho istého dňa aj vyúčtovaciu faktúru č. 1510043 na sumu 1.687,06 eura, po započítaní žalovaným 1/ uhradenej zálohovej platby vo výške 1.600 eur.

20. Prvoinštančný súd konštatoval, že zmluvou o dielo je zmluva, ktorou sa zhotoviteľ zaväzuje objednávateľovi, že za odplatu vykoná pre objednávateľa určité dielo na svoje nebezpečenstvo. Ide o dvojstranný právny úkon, v ktorom sa strana, ktorej bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela) zaväzuje, že ho vykoná na vlastné nebezpečenstvo a druhá strana (objednávateľ diela) sa zaväzuje dielo prevziať a zaplatiť zaň zhotoviteľovi dojednanú cenu. Pre platnosť zmluvy zákon nevyžaduje písomnú formu. Zmluva o dielo je uzavretá, len čo sa zhotoviteľ a objednávateľ dohodli o podstatných náležitostiach zmluvy, a to o predmete diela, o tom, že dielo bude vykonané na nebezpečenstvo zhotoviteľa a o tom, že zhotovenie diela bude odplatné; výška ceny (odmeny) za zhotovenie diela sa môže určiť aj odhadom. Zhotoviteľ je povinný vykonať dielo podľa zmluvy riadne a v dohodnutom čase. Vykonať dielo riadne znamená, že zhotoviteľ musí pri jeho vykonávaní postupovať odborným spôsobom tak, aby výsledok diela zodpovedal tomuto postupu. Splatnosť ceny diela nastáva až po skončení diela, teda súčasne s odovzdaním a prevzatím diela, ak nie je medzi zmluvnými stranami dohodnuté inak. Na splatnosť ceny riadne prevzatého diela nemá vplyv skutočnosť, že dielo v čase plnenia (prevzatia veci objednávateľom) vykazuje vady. V takomto prípade vzniká objednávateľovi právo zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady diela. Zhotoviteľ má teda právo na zaplatenie ceny diela nielen v prípade, že dielo bolo vykonané v zmysle zmluvy riadne (bez väd) a v dohodnutom čase (§ 633 ods. 1 OZ), ale aj v prípade, ak objednávateľ prevzal dielo, ktoré v čase plnenia vykazovalo vady. Pre správne posúdenie otázky, či zhotoviteľ má právo na zaplatenie ceny diela, má rozhodujúci význam nielen skutočnosť, či dielo v čase plnenia (ne)vykazuje vady, ale aj skutočnosť, či zhotovené dielo bolo objednávateľom (žalovaným) riadne prevzaté.

21. V danom prípade je zrejmé, že žalovaní prevzali dielo dňa 21.7.2015, teda v čase, keď vykazovalo vady minimálne v úplnosti diela a do domu, v ktorom žalobca dielo realizoval, sa žalovaní nasťahovali a dielo realizované žalobcom s jeho zamestnancom začali užívať, pričom už neprejavili skutočný a vážny záujem o dokončenie diela, žalobcovi ako zhotoviteľovi neposkytli potrebnú súčinnosť. Preto žalobcovi vznikol nárok na úhradu ceny diela.

22. Pokiaľ žalovaný 1/ v súvislosti so zhotovovaným dielom dodal žalobcovi len parkety a predmetom diela bolo nielen ich nalepenie, ale aj olištovanie nalepením, je logické, že okrem lepidla žalobca musel pre potreby olištovania nakúpiť aj lišty, ktorých hodnotu nemožno zahrnúť do výkonu lepenia, ako to prezentoval žalovaný 1/ v rámci svojej obrany až na pojednávaní dňa 6.10.2020, keďže je to materiál potrebný na vykonanie dohodnutého diela. To isté sa vzťahuje aj na lepidlo, ktorým boli lišty prilepené. Keďže predmetom zmluvy o dielo bolo lepenie parkiet s olištovaním + materiál, logicky žalobcovi vznikol nárok na hodnotu dodaného materiálu, teda na lišty aj lepidlo, ktorým tieto boli prilepené. Žalovaný ich množstvo uvedené vo faktúre číslo 1510043 nespochybnil, rovnako ako nespochybnil ani množstvo lepidla potrebného na nalepenie parkiet. Medzi žalobcom a žalovaným 1/ nevznikol ani spor ohľadne rozsahu žalobcom vykonaných prác lepenia parkiet na ploche 153,46 m² uvedenej vo faktúre č. 1510043, ktorú plochu si osvojil aj žalovaný 1/, napr. vo svojom vyjadrení zo dňa 20.6.2017. Za materiál potrebný pri lepení parkiet súd považuje aj utierky, slúžiace na očistenie povrchu polyuretánovým lepidlom znečistených parkiet. Je to zrejmé aj z reklamy na podlahovú ohybnú lištu založenú do spisu žalovaným 1/ na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 (č.l. 384), podľa ktorej sa odporúča k lište prikúpiť nielen lepidlo, ale aj čistiace obrúsky na odstránenie zvyškov tmelov, lepidiel a montážnych pien.

23. Predmetom zmluvy o dielo bolo len lepenie parkiet s olištovaním + materiál. Potreba aplikácie parozábrany vyšla najavo pri nástupe žalobcu na vykonanie diela, ktorý z dôvodu zvýšenej vlhkosti betónu v deň nástupu na vykonanie diela odmietol začať so zhotovením diela. Keďže žalobca žalovaným na ich naliehanie, aby začal s lepením parkiet, navrhol aplikovať na betón so zvýšenou vlhkosťou parozábranu, pričom žalovaní s takýmto riešením súhlasili, žalobca im z vlastných zásob dodal v deň nástupu na vykonanie diela jedno balenie, ktoré aj bezplatne naniesol na betónovú podlahu v miestnosti na poschodí dotknutého domu a po zakúpení ďalších balení žalovaným dodal aj ďalšie 4 balenie. Keďže dodanie 55 kg parozábrany Wakol PU280 nebolo predmetom zmluvy o dielo, pričom žalovaný 1/ nerozporoval jej dodanie, ani jej množstvo, keď žalobcovi zazlieval, že počas víkendu „musel on“ žalobcom dodanú parozábranu naniesť v dvoch vrstvách na betón, na ktorý mali byť nalepené parkety, súd plnenie žalobcu spočívajúce v dodaní 55 kg parozábrany považuje za plnenie bez právneho dôvodu zo strany žalobcu, ktorým na strane žalovaného 1/ došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.1.1992. Právna kvalifikácia uplatneného nároku je vecou súdu. Toto plnenie žalobcu nemá ani znaky kúpnej zmluvy podľa § 588 a nasl. OZ v znení účinnom do 31.12.2018, keď medzi žalobcom a žalovaným 1/ nedošlo k dohode o cene. Pokiaľ žalovaný 1/ uviedol

aj na pojednávaní dňa 6.10.2020, že žalobca nebol nikým nútený, aby za všetkých okolností vykonal práce, platí to aj pre žalovaného 1/, ktorý nebol žalobcom nútený na aplikáciu parozábrany. Pokiaľ mal žalovaný 1/ pochybnosti o potrebe jej aplikácie, nič mu nebránilo kontaktovať iného odborníka, najmä keď odporúčenie na žalobcu dostal podľa vlastných tvrdení niekoľko mesiacov vopred pred tým, ako žalobcu vôbec v júni 2015 kontaktoval. Žalobca sa v deň nástupu 13.7.2015 jednoznačne vyjadril, že z dôvodu zvýšenej vlhkosti betónu parkety lepiť nebude. Bolo jeho dobrou vôľou, že hľadal riešenie, ktoré žalovaní akceptovali.

24. Ďalej prvoinštančný súd uviedol, že žalobca žalovanému 1/ vyúčtoval faktúrou číslo 1510043 zo 4.9.2015 sumu vo výške 1.687,06 eura, a to v členení materiál - Wakol PU280 v množstve 55kg za 751,74 eura (dodaný žalobcom bez právneho dôvodu), ako aj Wakol lepidlo PU215 v množstve 209,92 kg za 818,69 eura, Wakol čistiace utierky v množstve 1 ks za 30 eur, obvodové lišty 278 biele (MDF) v množstve 58 kusov za 397,56 eura, lepidlo T-Rex na lišty v množstve 8 kusov za 60,77 eura a za celoplošné lepenie drevených masívnych parkiet v množstve 153,46 m² za 1.228,30 eura, po zápočte žalovaným 1/ dňa 13.7.2015 uhradenej (a nespornej) zálohy vo výške 1.600 eur. Všetky ceny sú vrátane DPH.

25. Obrana žalovaného 1/ voči uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.687,06 eura s príslušenstvom, vyúčtovanej faktúrou č. 1510043 zo 4.9.2015, bola neprehľadná, keď na jednej strane žalovaný 1/ žalobcovi vyčítal, prečo sumu prác neodhadol poriadne pri obhliadke a prečo ju začal žalobca po nástupe na výkon prác zvyšovať (č.l. 68) a na inom mieste žalovaný 1/ popieral existenciu akékoľvek záväzku, teda dlhu (podanie z 15.10.2015 - č.l. 26). Na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 žalovaný 1/ poprel tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sa žalovaný 1/ dňa 2.9.2020, pri návšteve žalobcu v spoločnosti jeho manželky mal vyjadriť, že nezaplatí.

26. Súd prvej inštancie konštatoval, že dokazovaním, vykonaným v súlade s § 295 CSP nebolo preukázané, že by zo strany žalobcu ako dodávateľa - zhotoviteľa diela - došlo k navýšeniu ceny prác. Tá bola nemenná - 8 eur/m². Žalovaný 1/ vo vyjadrení doručenom súdu 26.6.2017 tvrdil, že všetky dohodnuté platby, t. j. spolu dve, zrealizoval v júli 2015, bez špecifikácie ich výšky, keď v podaní z 22.2.2016 žalovaný 1/ uvádza, že zaplatil tisícky eur, resp. že dohodnutá suma za výkon bola koncom júla v plnej výške zaplatená, a toto uvádza aj vo svojom vyjadrení z 30.10.2016. Až na pojednávaní konanom dňa 6.3.2018 žalovaný 1/ uviedol, že žalobcovi zaplatil v júli 2015 dva razy po 1.600 eur. Druhý raz mal žalobcovi zaplatiť dňa 22.7.2015, kedy žalobca údajne odchádzal zo stavby domu v K.. Medzi procesnými stranami nebolo sporné, že žalovaný 1/ dňa 13.7.2015 zaplatil žalobcovi zálohu vo výške 1.600 eur, ktorú žalobca použil na nákup parozábrany a nákup lepidla na lepenie parkiet. Sporným zostala žalovaným 1/ tvrdená druhá úhrada sumy 1.600 eur žalobcovi, keď žalobca jej úhradu poprel. No žalovaní, tak ako to uviedol aj odvolací súd, „dokazovali“ zaplatenie druhej platby za situácie, že na druhej strane tvrdili neexistenciu dlhu (po zaplatení zálohy) v čase výziev žalobcu na zaplatenie v roku 2015.

27. Pokiaľ sa žalovaný 1/ proti žalobe bránil tvrdením, že žalobcovi uhradil dvomi platbami po 1.600 eur úhrnom sumu vo výške 3.200 eur, pričom žalobca tvrdil, že žalovaný mu uhradil sumu 1.600 eur len raz, je povinnosťou žalovaného 1/ svoje tvrdenie o realizovaní aj druhej úhrady preukázať. Každá procesná strana musí uniesť dôkazné bremeno o svojom tvrdení, teda musí aj preukázať to čo tvrdí. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia žalovaného 1/, že žalobcovi zaplatil úhrnom sumu 3.200 eur sa presúva na žalovaného 1/, bez ohľadu na spotrebiteľský charakter daného súdneho sporu.

28. Žalovaný 1/ v súvislosti so svojim tvrdením, že žalobcovi uhradil druhý raz sumu 1.600 eur dňa 22.7.2015 na stavbe domu v K., keď sa žalobca balil, v konaní nepreukázal. Dňa 22.7.2015 (streda) žalobca neeviduje jazdu motorovým vozidlom na trase svojho sídla v Štúrove do K. a späť, pričom žalovaný 1/ ani nepreukázal svoju solventnosť uvedeného dňa, najmä keď žalovaná 2/ tvrdila, že v deň keď sa žalobca balil a zo stavby odchádzal bolo 22.7.2015 a v uvedený deň poobede na pokyn manžela - žalovaného 1/ - vybrala svojou bankomatovou kartou sumu 1.000 eur v TTB, ktorú odovzdala manželovi a ten túto sumu použil na výplatu žalobcu dňa 22.7.2015 sumou vo výške 1.600 eur. Na preukázanie týchto tvrdení žalovaní založili do spisu výpis z účtu žalovanej 2/ v TTB za júl 2015, z ktorého vyplýva, že dňa 22.7.2015 bola bankou (len) spracovaná operácia - výber sumy 1.000 eur z bankomatu dňa 20.7.2015 o 14:27:07 hod. Je preto vylúčené, aby žalovaný v 1. rade vyplatil žalobcu dňa 22.7.2015 z peňazí, ktoré žalovaná v uvedený deň ani nevybrala. Obdobne je vylúčené, aby žalovaný

1/ vyplatil žalobcu dňa 20.7.2015, teda v deň výberu sumy 1.000 eur žalovanou 2/, najmä keď žalobca v uvedený deň (20.7.2015) na stavbe v K. nekončil, ale v práci pokračoval aj dňa 21.7.2015, kedy so svojim zamestnancom lepili obvodové lišty. Pokiaľ právny zástupca žalovaných v záverečnej reči dňa 27.9.2018 tvrdil, že druhá platba žalovaného 1/ žalobcovi mala byť uhradená 20.7.2015, k tejto (novej) obrane žalovaných, ktorá navyše bola v rozpore s dovtedajšími tvrdeniami oboch jeho klientov - oboch žalovaných, resp. v rozpore s ich vyjadreniami, právny zástupca žalovaných neuviedol žiadne skutočnosti a ani opis skutkového deja tvrdenej úhrady z 20.7.2015. Z fotokópie poznámok žalovaného na čl. 202 nie je zrejmé kedy tam boli žalovaným 1/ zapísané dve sumy po 1.600 eur. Pokiaľ žalovaný 1/ vyčíta žalobcovi, že mu nevystavil príjmový doklad, nie je zrejmé, prečo si podpisom žalobcu vo svojom zošite poznámok žalovaný 1/ nedal potvrdiť tvrdené prevzatie (oboch) súm žalobcom. Obrana žalovaného 1/ v podobe naznačovania možných daňových únikov žalobcu je prekvapivá, keď žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 6.3.2018 uviedol, že on celý dom postavil bez faktúr, lebo na Slovensku sa stavia za hotovosť. To skôr vyvoláva dojem, že žalovaný 1/ v súvislosti s výstavbou domu v K.i, ktorý je evidovaný v jeho výlučnom vlastníctve, nemal záujem na vystavení dokladov. Pokiaľ žalovaný 1/ mal podľa vlastných tvrdení dňa 22.7.2015 zaplatiť druhých 1.600 eur, nie je zrejmé, prečo popiera tvrdenie žalobcu, že 2.9.2015 sa mal žalovaný 1/ vyjadriť, že nezaplatí. To vedie k záveru, že žalovaný 1/ si bol vedomý dňa 2.9.2015, že má voči žalobcovi ešte záväzok zo zmluvy, pričom v konaní nepreukázal, že by z jeho strany, či už dňa 2.9.2015, či po tomto dni, došlo k finančnému plneniu v prospech žalobcu. Už vôbec nie je zrejmé, pokiaľ žalovaný 1/ tvrdí, že úhrnom žalobcovi zaplatil sumu 3.200 eur, pričom z faktúry žalobcu č. 1510043 žalovaný 1/ uznáva len celoplošné lepenie parkiet s lepidlom v úhrnnej výške 2.046,99 eura, prečo si voči žalobcovi neuplatnil nárok na vrátenie sumy rozdielu medzi tvrdenou úhradou sumy 3.200 eur a sumou celoplošného lepenia parkiet s lepidlom v úhrnnej výške 2.046,99 eura.

29. Navyše, keby žalovaný 1/ aj preukázal pravdivosť svojho tvrdenia o úhrade sumy v celkovej výške 3.200 eur dvomi platbami po 1.600 eur, k zostávajúcej cene vyúčtovaných nákladov žalobcu vo výške 87,06 eur [(1.600 záloha + 1.687,06 doplatok z fa č. 1510043) - 3.200 tvrdená úhrada = 87,06 eur] sa žalovaný 1/ nijako nevyjadril. Nelogicky preto vyznieva aj tvrdenie žalovaného 1/ zo 6.10.2020, že nechce zaplatiť lišty a lepidlo na ich nalepenie (podľa faktúry č. 1510043 vo výške 397,56 eur a 60,77 eur), najmä keď rozdiel medzi ním tvrdenými úhradami a nákladmi žalobcu je len 87,06 eur, pričom hodnota líst s lepidlom predstavuje úhrnom sumu 458,33 eur (397,56 + 60,77).

30. Taktiež je potrebné zdôrazniť, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy vyfakturovanej žalovanému 1/ faktúrou žalobcu č. 1510043 za skutočne dodanú prácu a skutočne dodaný materiál. Predmetom konania nie je nárok žalovaného 1/ z prípadnej zodpovednosti žalobcu za vady vyhotoveného diela, keďže si ho žalovaný 1/ žiadnym zákonným spôsobom neuplatnil. Preto poukazovanie žalovaného 1/ na prípadné vady diela je pre účely daného konania bez právneho významu.

31. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti mal súd za to, že nárok žalobcu voči žalovanému 1/ na zaplatenie sumy vo výške 1.687,06 eura ako doplatku ceny diela zhotoveného žalobcom po úhrade nespornej zálohy vo výške 1.600 eur dňa 13.7.2015 je dôvodný. Žalovaný 1/ si spolu s manželkou - žalovanou 2/ - dielo prevzal dňa 21.7.2015 a dielo žalovaný 1/ s rodinou užíva, pričom žalovaný 1/ neuniesol dôkazné bremeno preukázania tvrdenej druhej úhrady sumy vo výške 1.600 eur žalobcovi dňa 22.7.2015, popri nespornej úhrade zálohy z 13.7.2015. Pokiaľ dohoda žalobcu so žalovaným 1/ o cene diela znela 8 eur/m² plus cena materiálu, nie je zrejmé, úhradu akej dohodnutej sumy za výkon mal žalovaný 1/ na mysli vo svojom vyjadrení z 22.2.2016, keď v čase jeho tvrdenej druhej úhrady sumy 1.600 eur dňa 22.7.2015 nepoznal ani cenu materiálu zakúpeného žalobcom u svojich dodávateľov a nemal vedomosť ani o množstve materiálu, ktoré bolo pri zhotovovaní diela pre žalovaného 1/ spotrebované. Navyše, je nelogické, aby ten, kto tvrdí, že uhradil dohodnutú cenu diela, teda že popri úhrade zálohy uhradil aj doplatok ceny diela, ponúkol zhotoviteľovi po začatí súdneho konania, že mu (ešte) zaplatí 50 % zo žalobou uplatneného doplatku ceny diela, teda že mu namiesto vyúčtovanej ceny diela vo výške 3.287,06 eura (1.600 záloha + 1.687,06 doplatok) uhradí úhrnom sumu 4.130,59 eura (1.600 + 1.687,06 + 50 % z 1.687,06).

32. S poukazom na názor odvolacieho súdu, podľa ktorého Ak zmluvu o poskytnutí služby (napr. zhotovenie veci na zákazku, oprava alebo úprava veci) uzavrel so zhotoviteľom len jeden z manželov, stal sa (bez ohľadu na to, či cena služby je platená zo spoločných prostriedkov manželov) iba on účastníkom zmluvy o službe a výlučne on je vo vzťahu k zhotoviteľovi z uzavretej zmluvy oprávnený

a zaviazaný..... Aj keď sa zmluva o službe týka spoločnej veci manželov (napr. veci, ktorá je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve), sú z nej oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne obaja manželia (podľa ustanovenia § 145 ods. 2 OZ) len za predpokladu, že sa obaja stali účastníkmi tejto zmluvy, súd nárok žalobcu voči žalovanej 2/ nepovažoval za dôvodný. Aj z obrany žalovaného 1/ ako aj tvrdení žalobcu v žalobe totižto vyplýva, že zmluva o dielo bolo uzavretá len medzi žalobcom a žalovaným 1/, pričom zhotovené dielo sa stalo súčasťou domu evidovaného vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ktorý bez ďalšieho sa súdu javí byť v skrytom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (obdobne aj samotné parkety pred ich nalepením), ako je tomu aj pri dobrovoľnej dražbe, keď vydražiteľom je jeden z manželov. Preto súd zaviazal na plnenie uplatneného nároku len žalovaného 1/ ako účastníka zmluvy o dielo uzavretej so žalobcom a žalobu voči žalovanej 2/ zamietol.

33. Pretože žalovaný 1/ svoj dlh riadne a včas neuhradil, dostal sa do omeškania s jeho plnením. Žalobca sa domáhal zaplata 5,05 % úroku z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eura od 12.9.2015 do zaplata. S poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ a s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. vznikol žalobcovi k 12.9.2015, teda ku dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty splatnosti faktúry č. 1510043, nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší zo sumy prísudku. K 12.9.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05 %, preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne, a to až do zaplata omeškanej sumy vo výške 1.687,06 eura.

34. V spore bol žalobca voči žalovanému 1/ úspešný v celom rozsahu, a tak súd o náhrade trov celého konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal 100 % náhradu trov celého konania voči žalovanému 1/.

35. V spore bola žalovaná 2/ úspešná v celom rozsahu, a tak súd o náhrade trov celého konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že procesne úspešnej žalovanej 2/ súd priznal voči žalobcovi 100 % náhradu trov celého konania.

36. Proti tomuto rozsudku vo vyhovujúcej časti I. výroku a výroku III. o náhrade trov konania podal žalovaný 1/ v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že v rámci kontraktáčného procesu bolo medzi účastníkmi ustálené, že cena za vykonanie diela bola určená sumou vo výške 8,- EUR/m². Predmetom zmluvy o dielo malo byť celoplošné lepenie parkiet, dodanie lepidla na lepenie parkiet s oľišťovaním. Zmluva o dielo nezahŕňala iné úkony žalobcu a cena iných úkonov, ako cena ani materiálu nebola medzi účastníkmi dohodnutá. V tomto smere považuje napadnutý rozsudok za nezákonný. Nakoľko z hľadiska ochrany práv spotrebiteľa nebol vopred informovaný ani o cene za dodanie parozábrany, vo vzťahu ku ktorej považuje za potrebné uviesť, že zo strany žalobcu došlo k zanedbaniu jeho povinností vyplývajúcich mu z jeho profesijnej činnosti, nakoľko pri ohliadke miesta zhotovenia diela, nevykonal žalobca meranie vlhkosti priestoru a až následne po uzatvorení zmluvy o dielo v dôsledku zanedbania svojich povinností zistil potrebu naniesenia parozábrany na elimináciu vlhkosti miesta zhotovenia diela. Žalobca mal vedomosť o tom, že v tomto období spolu so svojou rodinnou žil v prenajatom byte, ktorý bol nútený opustiť z dôvodu ukončenia nájomného vzťahu a využívajúc jeho časovú tieseň súvisiacu s riešením bytovej otázky postupne navyšoval, resp. menil cenu za dielo. Vo vzťahu k potrebe naniesenia parozábrany žalobca neunesol dôkazné bremeno o splnení svojej povinnosti ako dodávateľa informovať ho o cene predávaného výrobku - parozábrany vopred, pričom vedomosť o cene výrobku - parozábrany nadobudol až dorúčením faktúry č. 1510043 zo dňa 04.09.2015 t. j. v období, kedy medzi nimi vznikli nezhody a žalobca sa mu spolu so svojou manželkou vyhrážali súdnym sporom. O cene parozábrany dodanej žalobcom nemal ani žiaden prehľad. Rovnako pokiaľ ide o kúpu, resp. potrebu dodania čistiacich utierok, tieto neboli predmetom zmluvy o dielo. Žalobca sa o ich potrebe nezmienal, pričom pokiaľ ich pri práci používal, mali byť zahrnuté v dohodnutej cene za dielo, ktorú s prihliadnutím na jeho prax a odbornosť mohol predpokladať.

37. V priebehu konania uvádzal, že žalobca bol poučený o spôsobe zhotovenia diela kanadských parkiet, ako aj spôsobe ich montáže, pričom v tejto súvislosti bolo žalobcovi poskytnuté aj inštruktážne video, na ktorom sa tento druh parkiet zhotovuje. Napriek týmto skutočnostiam sa žalobca zaviazal dielo zhotoviť riadne a tieto parkety napriek môjmu poučeniu lepil, resp. uviedol, že ich dokáže nalepiť. Žalobcovi dôveroval, nakoľko nie je osobou, ktorá by mala prax a vedomosti z oblasti inštalácie parkiet. Ako osoba dlhodobo žijúca v zahraničí sa vedel vyjadriť len k spôsobu ukladania parkiet bežným v Kanade, o ktorom bol žalobca poučený. Žalobca ako osoba konajúca v rámci svojej podnikateľskej činnosti s poukazom na ním uvádzanú dlhoročnú odbornú prax mal vyššie predpoklady k zhodnoteniu svojich odborných,

ako aj technických možností práce s materiálom vyrobeným a dodaným zo zahraničia, resp. ma mal upozorniť na nedostatok praxe s materiálom zo zahraničia. V tomto smere žalobcovi prejavil dôveru a spoliehal sa na odbornosť žalobcu, ktorý napriek charakteru dodaného materiálu - parkiet z Kanady sa zaviazal dielo zhotoviť.

38. Tvrdenia o vadnosti dodaného materiálu neobstoja aj z tohto dôvodu, že rovnaký materiál bol použitý aj na obklad baru umiestneného v jeho nehnuteľnosti, pričom zhotoviteľ tohto diela dokázal dielo zhotoviť riadne a bez väd, o čom svedčí aj priložená fotodokumentácia, ktorá je obsahom súdneho spisu. O neodbornosti a neprofesionalite žalobcu svedčí napokon aj jeho návrh na olištovanie parkiet, ktoré mienil narezať na menšie kúsky a lepiť ich týmto spôsobom po obvodnej strane - ktorej izby. Z estetického hľadiska s týmto spôsobom olištovania prirodzene nesúhlasil. Ako spotrebiteľ si neskôr zisťoval spôsoby riešenia olištovania v priestoroch, ktoré smerujú „do oblúka“ a zistil, že existujú tzv. ohýbateľné lišty, ktoré sa vyrábali a ktoré bolo možné zakúpiť aj v čase zhotovenia diela. Niektoré sú v predaji od roku 2006, iné modely od roku 2014. Okrem iného mi žalobca zničil takmer 30 m parketových dosiek, ktoré si priniesol z Kanady.

39. Žalobca v spore neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k písomnému upozorneniu na potrebu podstatného prekročenia dohodnutej ceny za dielo, ktorá potreba vznikla. V zmysle ustanovenia § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak cenu pri uzavretí zmluvy nemožno dojednať pevnou sumou, musí sa určiť aspoň odhadom. Ak zhotoviteľ dodatočne zistí, že bude treba cenu určenú odhadom podstatne prekročiť, je povinný na to objednávateľa bez meškania písomne upozorniť a oznámiť mu novourčenú cenu; inak nemá právo na zaplatenie rozdielu v cene. S poukazom na vyššie uvedené ustanovenie bol toho názoru, že súd prvej inštancie vec nesprávne posúdil a žalobca nemá nárok na zaplatenie rozdielu v cene. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, nakoľko v priebehu konania nepredložil žiaden písomný doklad o tom, že ho vopred upozornil na cenu za naniesenie parozábrany, pričom o tejto cene nadobudol vedomosť až doručením predmetnej faktúry. Rovnako považoval za nutné uviesť, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie žalobca uviedol, že parozábranu zabezpečil od totožného dodávateľa od ktorého zabezpečil lepidlo na lepenie podlahových dosiek, pričom tento dodávateľ žalobcovi niektoré položky neúčtuje (pozn. uvedená skutočnosť vyplýva zo zvukového záznamu z pojednávania a nie je zaprotokolovaná v zápisnici z pojednávania). Aj s prihliadnutím na tieto skutočnosti bol toho názoru, že sa bezdôvodne neobohatil na úkor žalobcu a nárok žalobcu je aj v tejto časti bezdôvodný. Žalobca žiadnym hodnoverným spôsobom nepreukázal, že v mieste zhotovenia diela bola v skutočnosti zvýšená vlhkosť, žiadny záznam a ani potvrdenie, ani evidenciu o vykonaní merania (prístrojom bez certifikátu) v konaní nepredložil a jemu ani nepreukázal. Rozsah vlhkosti 0,1 % až 0,2 %, ktoré mu žalobca uviedol, malo údajne rozhodovať o tom, či bude konečný účet za dielo vyšší o 800,- eur. V tomto smere neobstoja argumentácia súdu prvej inštancie obsiahnutá v napadnutom rozhodnutí v bode 24., že bolo dobrou vôľou žalobcu, že hľadal riešenie, ktoré oni údajne akceptovali. Žalobca sa zmluvou o dielo zaviazal zhotoviť dielo riadne a bez väd, a pokiaľ až po uzatvorení kontrakčného procesu a dohodnutí obsahu zmluvy o dielo v dôsledku zanedbania svojich povinností zistil, že v mieste zhotovenia diela je zvýšená vlhkosť (pozn. až na základe dodatočne vykonaných meraní) a dielo zhotoviť nemôže, nechce, bolo jeho možnosťou aj s prihliadnutím na zhotovenie vadného diela, od zmluvy odstúpiť, čo však neurobil a naďalej bol viazaný povinnosťami vyplývajúcimi zo zmluvy o dielo. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede žalovaného 1/ a z výpovede žalobcu, dielo nebolo dodané žalobcom riadne, pričom sám žalobca uviedol, že je tam práca ešte na dve hodiny“, teda dielo nebolo do dnešného ukončené a je zrážajúce, že aj napriek tejto skutočnosti práce za olištovanie, ktoré nevykonal, žalobca vyfakturoval a súd mu tento nárok aj priznal.

40. Vo vzťahu k zrealizovaniu dvoch úhrad po 1.600 eur uviedol, že prvú časť zálohy uhradil žalobcovi ešte dňa 13.07.2015, ktorú skutočnosť potvrdil aj žalobca a z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že druhú časť zálohy vo výške 1.600 eur uhradil žalobcovi tiež, o čom svedčí aj uskutočnený výber z účtu žalovanej 2/ vo výške 1.000 eur zo dňa 20.07.2015. V tomto smere žalovaná 2/ potvrdila aj v rámci svojej svedeckej výpovede, že zo svojho účtu vybrala sumu vo výške 1.000 eur, ktorú mu odovzdala, pričom k nej priložila hotovosť, ktorú mal k dispozícii a následne bola žalobcovi odovzdaná druhá časť zálohy vo výške 1.600 eur, t. j. spolu suma vo výške 3.200 eur. Z priloženého výpisu z účtu vyplýva, nielen uskutočnený výber v čase „ukončovania“ prác žalobcom, pričom zo zostatku na tomto účte vyplývajú aj jeho solventnosť. Úhrada dvoch zálohových platieb po 1.600 eur vyplýva aj z jeho poznámok, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a ktoré si viedol v čase rekonštrukcie svojho domu. Z výpovede svedka W. tiež vyplynulo, že prvá časť zálohy nebola realizovaná v jeho prítomnosti, k čomu neprišlo ani v druhom

prípade. Uvedený svedok tiež uviedol, že často krát sa stáva, že nie je prítomný pri odovzdaní peňazí, pretože balí vecí čo korešponduje s jeho tvrdením v podaní „Druhé vyjadrenie sa k žalobe značka: 13C/135/2016“ zo dňa 20.06.2017 v článku VIII., v ktorom uviedol, že svedok M. pri odovzdaní druhej časti zálohy nebol prítomný, pretože po ukončení prác upratoval a nosil náradie do auta, ktoré stálo pred domom.

41. Začiatkom septembra 2015 sa žalobca dostavil spolu so svojou manželkou do miesta zhotovenia diela na obhliadku vytknutých väd a nedostatkov, ktorých rozsah žalobca vo svojej výpovedi pred súdom prvej inštancie bagatelizuje. V tejto súvislosti je nutné zdôrazniť, že všetky textové správy, ktoré sú súčasťou súdneho spisu pochádzajú z obdobia pred touto obhliadkou väd. Na obhliadke sa so žalobcom dohodli, že žalobca dielo dokončí a vady odstráni. Následne sa však žalobca žalovanému 1/ už viac neozval, dielo dokončiť neprišiel a doručil mu len faktúry spolu s výzvou na úhradu ceny za dielo. Žalobca mu o prijatej zálohe ani v jedinom prípade nevystavil príjmový doklad, dokonca nevystavil ani potvrdenie objednávky, nebola spísaná ani zmluva o dielo, pričom faktúru a príjmový doklad mu doručil až po tom, ako nastal problém s ukončením diela. Zo spôsobu konania žalobcu vo vzťahu k svojim zákazníkom - spotrebiteľom je možné aj v súlade s vykonaným dokazovaním vyvodiť záver o tom, že platbu vo výške 1.600 eur žalobca zamlčal, pričom evidenciu o prijatých platbách si nevedol. Napriek tomu na základe výberu časti zálohovej platby z účtu žalovanej 2/ v období „ukončenia“ diela, je možné preukázať zrealizovanie druhej platby vo výške 1.600 eur pozostávajúcej z hotovosti, ktorú mal k dispozícii vo výške 600 eur a z finančných prostriedkov zabezpečených výberom z účtu žalovanej vo výške 1000 eur. K argumentácii súdu prvej inštancie o tom, z akého dôvodu si nedal potvrdiť prijatie druhej platby vo výške 1.600 eur do jeho poznámok žalobcom považuje za potrebné uviesť, že nie je jeho povinnosťou suplovať povinnosti dodávateľa, ktorý by mal spotrebiteľovi vystaviť doklad o prijatej platbe, rovnako ako si túto povinnosť žalobca nespĺnil ani v prípade prijatia prvej platby vo výške 1.600 eur. Je otázne, či by mu vôbec žalobca v prípade riadneho ukončenia diela vôbec vystavil faktúru, ktorá je súčasťou súdneho spisu, pokiaľ by celá vec nedospela do štádia súdneho sporu. Je toho názoru, že spor bolo potrebné posudzovať aj z hľadiska vyššie popísaného konania žalobcu ako podnikateľa.

42. K argumentácii súdu prvej inštancie v predposlednom odseku bodu č. 28 napadnutého rozhodnutia uviedol, že napriek tomu, že rozdiel medzi nákladmi žalobcu a uhradenými zálohovými platbami je vo výške len 87,06 eura, pričom hodnota líš s lepidlom predstavuje úhrnom sumu 458,33 eura, žalobcovi uhradil dve zálohové platby v celkovej výške 3.200 eur, pričom na základe týchto úhrad mu mal žalobca po ukončení prác predložiť vyúčtovanie, na základe ktorého by mu s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti vznikol preplatok, ktorý by mu mal žalovaný vrátiť. V priebehu konania eviduje aj procesné pochybenie zo strany súdu prvej inštancie, nakoľko mu nebolo umožnené predniesť svoju záverečnú reč, čo bolo umožnené len právnym zástupcom a žalobcovi. Vzhľadom na všetky doposiaľ uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd v Nitre napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 389 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na nové prejednanie a rozhodnutie, alternatívne, aby napadnutý rozsudok v zmysle ustanovenia § 388 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne a prizná mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

43. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril tak, že súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 06.10.2020 postupoval plne s právnym názorom odvolacieho súdu, odstránil všetky pochybnosti, vyslovené zo strany odvolacieho súdu a postupoval plne v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP, konkrétne v súlade s ust. jeho článku 11, ods. 1, kedy úkony strán sporu posudzoval s prihliadnutím na ich obsah, ako aj v súlade s ust. článku 15, ods. 1 a ust. § 191, kedy dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotil podľa svojej úvahy, v súlade s princípmi, na ktorých spočíva citovaný zákon, s tým, že každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho jednoznačne a preukázateľne o.i. spochybnil aj tvrdenia a postupy žalovaného 1/ a poukázal na ich nevierohodnosť, a to aj v kontexte s uznesením KS v Nitre.

44. Aj napriek vyššie uvedenému a vykonanému rozsiahlemu dokazovaniu považuje žalobca za potrebné vyjadriť sa k niektorým tvrdeniam v podanom odvolaní: žalovaný 1/ vo svojom odvolaní opätovne spochybňuje obsah dohody o cene za vykonanie diela, a to aj v rozpore s ustáleným názorom odvolacieho súdu, vysloveným na strane 12 uznesenia, kde tento o.i. konštatuje, že „možno považovať dohodnutú cenu za nespornú, pretože počas celého konania malo ísť o cenu 8 eur/m² (bola tvrdená) práce a k tomu za materiál dodaný žalobcom.“. Počas súdneho pojednávania, konaného dňa 06.10.2020, v spojitosti aj s dôkazmi, na ktoré poukázal žalobca, boli jednoznačne odstránené odvolacím

súdom naznačené pochybnosti o rozsahu vykonaných prác žalobcom, ktorý rozsah jednoznačne potvrdil aj žalovaný 1/.

45. Na uvedenej cene, ako aj na nutnosti nanosenia parozábrany sa zmluvné strany preukázateľne dohodli, ako to vyplýva z vykonaného dokazovania, čo nespochybnil v zmysle vyššie uvedeného ani odvolací súd. Až po dohode žalobcu a žalovaných o nanosení parozábrany začal žalobca realizovať dielo. Žalovaný 1/ potvrdil, že všetka parozábrana, na nanosení ktorej sa so žalobcom dohodli, a ktorú žalobca doniesol bola použitá na vykonanie diela žalobcom v dome žalovaného 1/. V príkrom rozpore s uvedeným spochybňovaním dohody o cene je aj žalovaným 1/ deklarovaná údajná úhrada 3.200 eur žalobcovi, a to bez vedomosti o titule úhrady, t.j. o jednotlivých položkách, za ktoré údajne predmetnú platbu realizoval. Túto skutočnosť nebol žalovaný 1/ spôsobilý vysvetliť počas celého súdneho konania. V nadväznosti na uvedené žalovaný 1/ nenamietal v prvej časti konania ani výšku žalobcom uplatňovanej fakturovanej sumy (tobôž nie položkovite), a to ani v rozsahu 87,06 eura, ktorý mal prevyšovať ním údajne uhradenú sumu 3.200 eur. K takémuto spôsobu obrany sa uchýlil účelovo až v čase, keď nebol inak spôsobilý svoju „pravdu“ presadzovať. V neposlednom rade dohodu žalobcu so žalovaným 1/ o cene diela potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok JUDr. P. V., ktorý jednoznačne potvrdil, že na súdnom pojednávaní, kde vypovedal ako svedok rozviedol podrobne skutkový stav, referovaný mu žalovaným 1/, kde o.i. žalovaný 1/ uviedol, že „Po akceptácii cenovej ponuky žalobcu žalovaným 1/ tento zaplatil žalobcovi sumu 1.600,00 eur.“

46. Čo sa týka údajného navyšovania ceny žalobcom tento sa k tejto skutočnosti vyjadril už v súvislosti s prvým odvolaním žalovaných a okrem toho predmetné tvrdenia o údajnom navyšovaní ceny žalobcom sú v zásadnom rozpore s vyššie uvedenými dôkazmi o dohode o cene za vykonanie diela a v kontexte s nimi aj s právnym názorom odvolacieho súdu, uvedeným na str. 12 jeho uznesenia. Je až zarážajúce, že aj napriek jednoznačnému preukázaniu nepravdivosti tvrdení žalovaným 1/ o úhrade tzv. „druhých“ 1.600 eur a zákonnej povinnosti strán pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu, tento vo svojom odvolaní opätovne namieta nesprávnosť rozhodnutia súdu aj v tejto časti. Vzhľadom na preukázaný rozpor v tvrdeniach žalovaných a ich právneho zástupcu, týkajúci sa údajného dňa úhrady sumy 1.600 eur (deň údajnej úhrady 22.07.2015, resp. 20.07.2016), žalovaný 1/ účelovo nahradil konkretizáciu údajného dňa výberu charakteristikou „výber v čase ukončovania“, čím jednoznačne len potvrdil situáciu ohľadne „pravdivosti tvrdení žalovanými“, v ktorej sa ocitli.

47. Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku zo dňa 06.10.2020 o.i. správne poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný 1/ sa k sume 87,06 eura počas celého konania žiadnym spôsobom nevyjadril. Odôvodnenie tejto skutočnosti žalovaným 1/ s tým, že mal žalovanému 1/ vzniknúť ešte preplatok, len deklaruje účelovosť a právnu relevanciu podaného odvolania, a to aj v súvislosti s vyhrážkami žalovaného 1/ o vymáhaní tzv. „reštitučného poplatku“, resp. náhrady škody, od žalobcu a zdôrazňovania vadnosti prác žalobcom, bez akéhokoľvek právne relevantného uplatnenia si takýchto domnelých nárokov.

48. Ostatné, v odvolaní uvádzané skutočnosti, ktoré nemajú väzbu na meritum veci, pokladá žalobca za právne irelevantné. Má jednoznačne za to, že nie sú splnené zákonné podmienky pre naplnenie požiadavky žalovaného 1/ na zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na nové konanie a vzhľadom k priebehu konania, vykonanému rozsiahlemu dokazovaniu, v ktorom boli žalobcom uplatnené nároky jednoznačne preukázané ako oprávnené v plnom rozsahu, ani podmienky na zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

49. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúceho výroku a o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správne potvrdil.

50. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava

dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

51. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

52. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

53. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

54. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

55. Konceptia zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu v zmysle § 387 ods. 2 CSP vychádza zo situácie, že ak odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, v takom prípade nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 220 CSP, ale obmedzí sa len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd sa teda stotožňuje z podstatnými závermi prvoinštančného súdu ohľadne skutkových zistení, posúdenia absencie preukázania predčasného zosplatnenia ako aj splnenie náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy podľa zák. č. 129/2010 Z. z..

56. Na zdôraznenie vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozsudku a vzhľadom na odvolacie dôvody žalovaného 1/ odvolací súd konštatuje správnosť záverov prvoinštančného súdu tak vo vzťahu k spôsobu a rozsahu zisťovania skutkového stavu ako aj záveru o povinnosti žalovaného 1/ zaplatiť žalovanú peňažnú sumu. Prvoinštančný súd odstránil nedostatky skoršieho rozsudku. Správne zistil uzavretie zmluvy a jej obsah medzi žalovaným 1/ a žalobcom s tým, že vzťah bolo možné posúdiť ako vzťah spotrebiteľský. Správne posúdil podmienenosť „návrhu“ žalovaného 1/ s tým, že prejednával len nárok žalobcu na zaplatenie peňažnej sumy. Rozhodujúcim a správnym konštatovaním prvoinštančného súdu bolo, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k zvyšku tvrdenej a zaplatenej sumy za vykonanú pokládku parkiet.

57. Odvolací súd konštatuje, že z pohľadu potrebného zisťovaného skutkového stavu sa spravodlivo „nachádzajúci“ skutkový stav potýka s problematikou vyvažovania miery dokazovania zisteného skutkového stavu na jednej strane a skutočným stavom (objektívnou pravdou), ktoré sa môžu a nemusia zhodovať. Sporový civilný proces je založený na potrebe zistenia skutkového stavu (215 ods. 1 CSP). Dostatočnosť hľadania pravdy je determinovaná potrebou napĺňať potreby právnej istoty účinne a spravodlivo. V procese hľadania (potrebnej) pravdy sa civilného sporového procesu zúčastňujú súd (napr. § 150 ods. 2 CSP), strany konania (§ 149, § 151 CSP) a iné zúčastnené osoby. V prípade spotrebiteľského vzťahu a konania so slabšou stranou je ingerencia súdu širšia, hoci nezbavuje to ani spotrebiteľa procesných povinností a ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom (§ 291 ods. 3 CSP), ustanovenie § 296 CSP sa nepoužije.

58. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

59. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti, či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu zavŕšeného v zákonomnom postupe dokazovania. Z tejto zásady vyplýva, že nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukázania je ustanovenie § 132 CSP, podľa ktorého sporové strany sú povinné označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, t. j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Zákon určuje dôkazné bremeno ako

procesnú zodpovednosť sporovej strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania.

60. V rámci dokazovania v civilnom procese platí zásada (pozri § 132 v spojení s § 185 ods. 1), že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje. Inak povedané, účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Môžeme tiež povedať, že žalobca musí preukázať skutočnosť, na základe ktorej mu jeho právo patrí. „Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o toho účastníka, ktorý existenciu takýchto skutočností tvrdí“ (II. ÚS 38/2015), in (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 697 s.).

61. Pokiaľ ide o dôkazné bremeno v tomto spore, odvolací súd poukazuje na to, že je treba vychádzať zo všeobecnej zásady, že dokazovať tvrdené v prípade spornosti je na tej strane, ktorá vyvodzuje z dokázaného priaznivé dôsledky pre seba. Žalobca preukázal existenciu zmluvného vzťahu a vzťahu, ktorý spočíval v majetkovom prírastku žalovaného 1/ v podobe parozábrany, ktorá, ako správne zistil prvoinštančný súd, bola potrebná. Parozábrana (náter na podlahu) bola nanosená so súhlasom žalovaného 1/. Potreba nanosenia parozábrany sa zistila až po uzavretí zmluvy. Tvrdenie žalovaného 1/, že žalobca nepreukázal, že bola na podlahe vlhkosť odôvodňujúca potrebu nanášania parozábrany neobstojí, pretože žalovaný 1/ súhlasil s nanášaním náteru. Ak sa žalovanému 1/ ako objednávateľovi diela skutočnosť potreby aplikácie parozábrany „nepáčila“, mohol práve on od zmluvy odstúpiť.

62. Vo vzťahu k plateniu platieb odvolací súd odkazuje na závery prvoinštančného súdu, pričom možno konštatovať, že žalovaný 1/ napriek tvrdeniam o zaplatení 2 platieb po 1.600 eur (čo na druhej strane spochybňuje je obrana, že nič nezaplatí), tieto tvrdenia nepreukázal. Skutočnosť druhej platby dokazoval tak, že zo skutočnosti výberu 1.000 eur z bankového účtu žalovanej 2/ to malo vyplývať. Odvolací súd v zhode s pohľadom prvoinštančného súdu konštatuje absenciu hodnovernosti tvrdení žalovaného 1/, pretože v spojení s tým, čo vyšlo v konaní najavo (že na jednej strane žalovaný 1/ tvrdil, že všetko zaplatil a na druhej strane rozporoval nárok žalobcu) nebolo možné konštatovať, že zaplatenie „druhej platby“ vo výške 1.600 eur preukázal. Navyše (a to už správne konštatoval prvoinštančný súd) bolo nelogické (nezapadajúce do hodnovernosti tvrdení žalovaného 1/) aby ten, kto tvrdí, že uhradil dohodnutú cenu diela, teda že popri úhrade zálohy uhradil aj doplatok ceny diela, ponúkol zhotoviteľovi po začatí súdneho konania, že mu (ešte) zaplatí 50 % zo žalobou uplatneného doplatku ceny diela, teda, že mu namiesto vyúčtovanej ceny diela vo výške 3.287,06 eura (1.600 záloha + 1.687,06 doplatok) uhradí úhrnom sumu 4.130,59 eura (1.600 + 1.687,06 + 50 % z 1.687,06). V tomto zmysle odvolací súd v plnom rozsahu potvrdil napadnutý rozsudok.

63. V závere odvolací súd uvádza, že nebolo možné konštatovať, že by bol porušený spravodlivý proces vo vzťahu k tvrdeniu žalovaného 1/. Z obsahu zápisnice zo dňa 6.10.2020 vyplývalo, že prvoinštančný súd, okrem poučenia podľa § 154 a § 182 CSP vyzval prítomných na prednes „záverečných rečí“. Z obsahu zápisnice nemožno zistiť, že prihláseniu sa na záverečné zhrnutie bolo žalovanému 1/ znemožňované postupom súdu. Z uvedeného možno konštatovať, že žalovaný 1/ k uvedenému tvrdenému porušeniu práva na spravodlivý proces netvrdil iné relevantné skutočnosti.

64. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP) odvolací súd vzhľadom na úspech žalobcu v odvolacom konaní priznal voči žalovanému 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

65. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia

opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).